

kuiltje en bleven zoo geruimen tijd zitten; deze handeling werd gedurende eenige dagen van tijd tot tijd herhaald.

Heel graag had ik dit werk eens in de vrije natuur bescied, en werkelijk geloof ik, dat wij een oogenblik mooie kans hebben gehad, dat te zullen zien. Op onze vindplaats, ten noorden van het IJ n.l., zag de heer Snijder een wijfje bezig met het graven van een kuiltje. Gedurende een kwartier was ze bezig, en in dien tijd was ze zóó ver gevorderd, dat ze reeds geheel in de gevormde holte kon wegkruipen. Toen staakte ze haar werk en liep weg.

Wel plaatsten we haar herhaaldelijk voor het gat, en zelfs kroop ze er nog wel in ook, maar blijkbaar wilde ze er niets van weten. Ze liep weg, en verdween later spoorloos tusschen het gras.

Toen we nu onderzochten, wat de oorzaak kon zijn, die haar het werk deed opgeven, bleek ons, dat er een onderaardsche gang van een muis was, waar ze in terecht gekomen was.

Thans rest ons nog de broedplaatsen van *Anthrena* of *Podalirius* op te sporen, om daar het verdere verloop van het larvenleven na te gaan. Wel hebben we in die richting al ons onderzoek gestuurd; maar tot nog toe zonder resultaat. Wellicht slagen we

dezen zomer. Ik ben n.l. van plan, een geschikte broedplaats te maken (ten minste als het lukken wil), in een omgeving, waar veel wilde bijen vliegen. Die plaats zal ik voorzien van eenige duizenden *Meloë*-larven, die ik half Juni onder mijn glazen stolp krijg.

Op die wijze hoop ik er te komen. Vooral is het mij daarbij te doen, om eens te zien, of en hoe de larve van de eene bijencel in de andere komt. Het lijkt mij toch zeer onwaarschijnlijk, dat ze voedsel genoeg zou vinden in ééne cel. De hoeveelheid, daar aanwezig, is er n.l. op berekend, een bijenlarve tot vollen wasdom te brengen. En nu behoeft men maar even een oliekever naast zoo'n bij te zien, om te begrijpen, dat de eerste als larve heel wat meer voedsel noodig heeft, dan de laatste.

Ik geloof dus zeker, dat de triungulinen achter-eenvolgens den inhoud van meerdere cellen verorberen, hetzij de ~~honing~~ bij, hetzij de bijenlarven zelf; maar het schijnt dat de waarnemingen hier nog een hiaat vertoonen.

Evenals de eerste maal, eindig ik ook thans weder met een opwekking tot waarneming. Mij dunkt, dat uit het bovenstaande blijkt, dat de *Meloë*'s het waard zijn.

B. Boon.

Vragen en Korte Mededeelingen.

Verslagen van Vereenigingen.

De verslagen van de Natuurhistorische Vereenigingen van Amsterdam, Haarlem en Groningen, benevens het verslag van de Zomervergadering der Ornithologische Vereeniging, verschijnen in onze Juli-aflevering, die daarvoor belangrijk wordt uitgebreid.

RED.

Wespen en Bijen.

Op verzoek van eenige liefhebbers hebben wij van de Tabel ter determinering van de inlandsche Graafwespen, Plooiwespen en Bijen, afdrukjes laten maken in handig formaat. Ze zijn bij den uitgever van *De Levende Natuur* verkrijgbaar.

RED.

Pinksterbloem.

Vele vormen van pinksterbloem werden ons toegezonden naar aanleiding van het opstel in de vorige afl.; de mooiste was wel die van den heer Koornneef uit Apeldoorn; alle bloemstelen kwamen uit één punt, namelijk uit den top van den bloemstengel, te voorschijn. Deze vorm schijnt niet zeldzaam te zijn.

E. Hs.

Lelies en gallen.

Nevensgaande lelies groeien hier op allerlei akkers in 't wild; tusschen 't koren en de aardappels. De bloemen moeten geel zijn. De boeren hebben er niets meê op, daar ze haast niet uit het land te krijgen zijn en de kinderen in den bloeitijd vrij wat vertrappen, om de bloemen machtig te worden.

Men heeft meermalen geprobeerd, ze „mak" te maken, vertelde ons een boer, maar de pogingen mislukken. Ditzelfde verzekerde ook de juffrouw van ons hôtel. Ik zou 't erg aardig vinden, als u daarmee gelukkiger waart; wij kunnen

ze niet meenemen daar wij per fiets reizen en dus weinig bagage kunnen bergen.

Komen de bijgaande gallen meer op de *bloesems* van eiken voor? Wij vonden ze in eene eikenlaan slechts onder één boom.

Groningen.

P. S. L. VAN DEINSE.

De lelie is de welbekende wilde lelie van de Drentsche graanvelden, *Lilium bulbiferum croceum* en 't doet me plezier, dat de boertjes hem niet klein kunnen krijgen. Wat 't temmen betreft, ik wil 't graag probeeren en 't zal wel lukken ook, want deze lelies zijn toch van origine zeer waarschijnlijk gekweekte planten.

Het galletje is van *Neuroterus baccarum* en wordt zeer dikwijls op de eikekatjes gevonden. Maar u zult het ook wel bij duizenden op de eikeblaren gezien hebben. 't Zijn de opvolgers van de bekende linsgallen, *Neuroterus lenticularis*, die met hun ronde plekjes in October de achterzijde der eikebladen bedekken.

JAC. P. T.

Potentilla alba.

G. A. te B. Wij stellen u voor, de vindplaats niet te vermelden. Die is trouwens volstrekt niet wild en bij de botanici welbekend; al jaren geleden vond ik ze in 't zelfde bosch en op dezelfde plek, maar 't aantal ex. is zoo gering dat, bij vermelding er 't volgend jaar stellig nog minder zouden zijn, misschien was dan ook spoedig die laatste vindplaats (het Beekbergerwoud is bouwland geworden) verdwenen. Verleden week zag ik een jongmensch met de groene bus, dus een van 't gild, er rondzwerven. Ik hoop, dat hij de bloemen voor aardbei-bloesem heeft aangezien. Ik durfde niet blijven kijken, uit vrees de aandacht op de plant te vestigen, of op zijn vraag naar den naam te moeten antwoorden.

E. Hs.